

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 39/2014
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ж.М., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Б.А., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3273/13 од 10.10.2013. године, у седници већа одржаној 13.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.М., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3273/13 од 10.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1638/2013 од 09.07.2013. године окр. Ж.М. оглашен је кривим због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико казну не плати у остављеном року, иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 3273/13 од 10.10.2013. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене пресуде Апелационог суда у Новом Саду, бранилац окривљеног, адв. Б.А., поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан, те да другостепену пресуду укине и врати на поновно одлучивање или да исту преиначи и донесе ослобађајућу пресуду.

Након што је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окр. Ж.М., у захтеву наводи да је Апелациони суд у Новом Саду решењем Кж1 1355/13 од 15.04.2013. године укинуо првобитну пресуду Основног суда у Новом Саду К. 23228/10, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП, јер је та пресуда била заснована на недозвољеном доказу, списима дисциплинског поступка који се водио у Полицијској управи Нови Сад према окр. Ж.М. У поновљеном поступку донета је пресуда К 1638/13 која је, према захтеву, идентична првобитној, укинutoј пресуди, јер су у образложењу цитирани искази из дисциплинског поступка, а апелациони суд је такву пресуду потврдио, па је пресудом Апелационог суда Кж1 3273/13 од 10.10.2013. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда изнети наводи захтева су неосновани јер је другостепени суд у образложењу своје пресуде јасно навео да чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, а које је другостепени суд прихватио, у погледу самог догађаја, начина на који се окривљени понашао у полицијској станици и речи које је упутио приватном тужиоцу, произилази из исказа сведока који су дати на главном претресу, независно од исказа које су неки од сведока дали у дисциплинском поступку, а што апелациони суд није ни ценио, нити њихове исказе из дисциплинског поступка користио као доказе.

Према томе, другостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву браниоца, јер своју одлуку није засновао на списима дисциплинског поступка вођеног у Полицијској управи Нови Сад већ искључиво на исказима сведока датим на главном претресу.

Оценивши, из изнетих разлога, захтев браниоца осуђеног неоснованим, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**